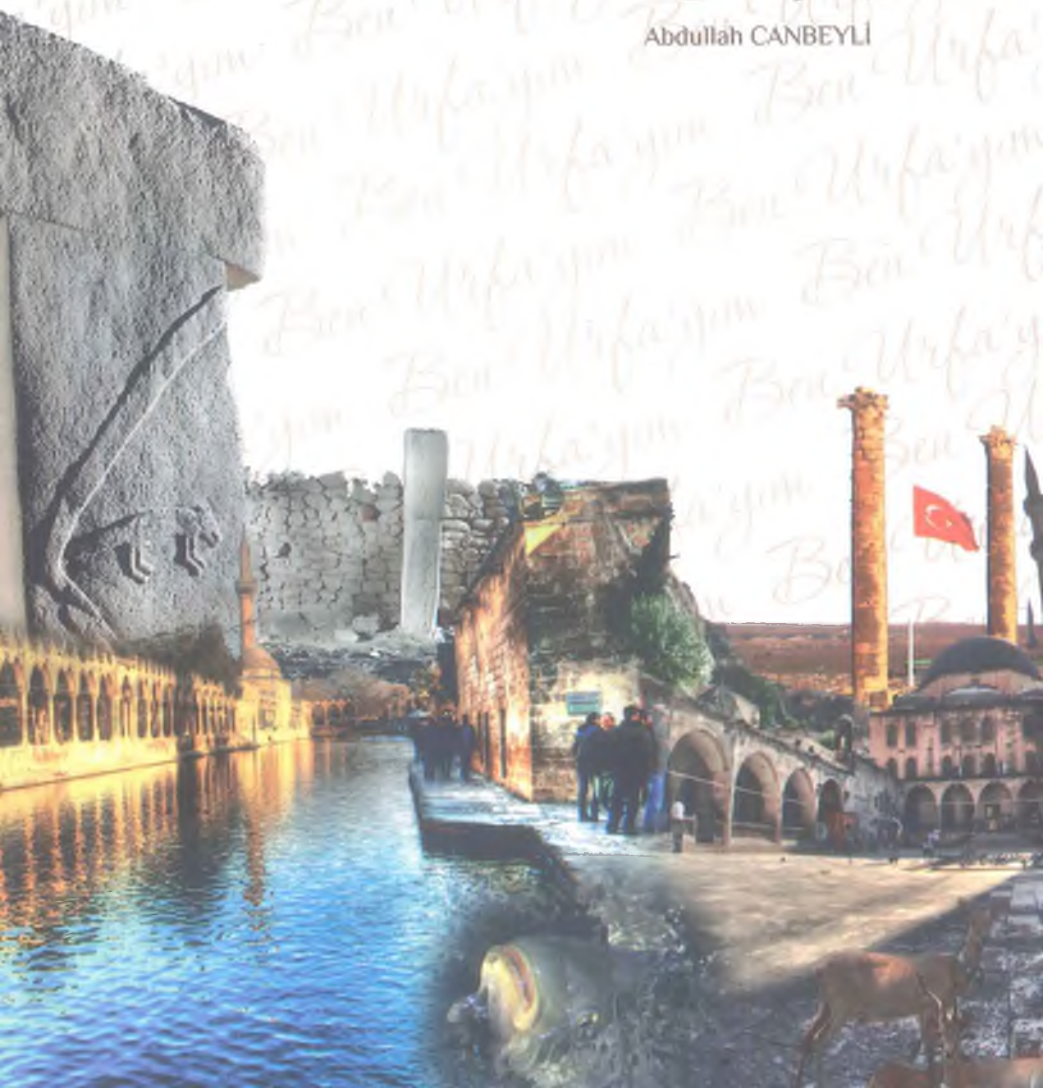

Ben Urfa'yım

Şiir

Abdullah CANBEYLİ

Ben Urfa'yım

ABDULLAH CANBEYLİ

Nisan 2016

Baskı
Tasarım
Adres
Tel

Rose Ekol Elektrik Mah. Reklam Gv. Tekn. San. Tic Ltd. Őti.
Serkan Evcan
Atatürk mah. 3. Sk No:13/C
0414 312 13 23

KİMDİR

1962 tarihinde Urfa' da dünyaya geldim.Evli ve 4 çocuk babasıyım.Urfa Lisesi mezunu olup, 1985 yılında Gençlik Hizmetleri ve Spor İl müdürlüğünde göreve başladım.Burada uzun yıllar spora hizmet ettim.Uzun bir süre amatör ve profesyonel müsabakalarda Saha Komiseri olarak görev yaptıktan sonra 1996 yılında Futbol Saha Komiserleri Derneğini kurdum.Yaklaşık 5 yıl Gençlik Merkezi'nde çalıştım, ayrıyeten Yenişehir Gençlik Merkezi Müdürü olarak gençlerle birlikte bir çok hizmete imza attım.

Halen Şanlıurfa Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü personeli olup, İlimiz Karaköprü Çadır Gençlik Merkezi'nde çalışmaya devam etmekteyim.

BENİ ARARSAN

Beni ararsan,
Yalnızlık bahçelerinde bulabilirsin.
Düşünürken,
Ya da ağlarken, uzaklara dalıp.
Yanıma gel sessizce otur,
Fakat:"derdin ne?"
Diye sorma.
Lakin, o zaman toprak gibi dağılır,
Yeniden ölürüm... acanbeyli...

GELİŞ

Seni bekledim bir ömür
Gelmedin.
Oysa;
Farkında olmasan da
Her bakışın, her gülüşün
Aslında gelişti.
Öyle teselli buldum.
Anlamsızdı belki, belki de hayalperestlik.
Ama olsun, güzeldi
Hayal bile olsa
Senle süslüydü ya !

URFA

Urfa...

Sadece türkülerde duyduğum adını,
Gitmeye erindiğim, hatta çekindiğim
Ama hep merak ettiğim bir şehir.
Ten yakan sıcaklığı
Gözlerden uzaklığı
İnsanlığıyla anılan Urfa.
Hep kötü anlatıldı bana;
Korkutuldum, ürkütüldüm yıllarca.
Oysa ismini her duyduğumda görmek istediğim
Havasını solumak
İnsanlığında yanmak istediğim
Çiğköftesinde yoğrulmak istediğim bir şehir.
Söylemek istediğim yanık türkülerini
Sıra gecelerin yaşamak istediğim doyusya.
Öylesine bir şehir Urfa.
Acısı bile tatlı gelen insana
Sözleri samimi, bakışları ürkek, insanları sıcak.
Ülkemin tarih kokan sayfası
Sevdalı yüreklerin sevdası Urfa.
Uzak bile olsa
Hep merak ettiğim, memleketim saydığım
Türküleriyle coştüğüm
Özlemiyle tuttuğum şehir.
Bir ay ışığı kadar yakın kalbime;
Bir güneş kadar aydınlatmakta ufkumu.
Özünü özüm saydığım
İnsanıyla kardeş olduğum.
Bana uzak bile olsa
İçimde can, bende heyecan Urfa !

HAYAT

Bir nefesten ibaret bu hayat,
Bir nefes ki koca bir ömür sürer.
Bazen hüznünlü ağlayışlara sebep,
Bazen de mutlu gülüşlere vesiledir çoğu kez.
Her nefes aralığında
Umutla ve özenle süslerken hayallerimizi
Umduğumuz, ama bilmediğimiz
Uzun, ince bir yolda gizlidir geleceğimiz.
Bir bakıştan ibaret bu hayat,
O bakış ki her şeyi anlatır açıkça.
Bazen bir hayranlığın ölçüsü
Bazen de sevginin dışı vurumudur çoğu kez.
Her bakış mesafesi,
Sözlerin yol olup dizildiği bir diyar
Gözlerin sel olup boşaldığı bir nehirdir sanki.
Bakışlar, acıyla karışık
Akar gider o nehirle uzaklara...

SEN DOĞUDA SEVDALANDIN MI?

Sen hiç sevda çektin mi
Pencereye çıkmasını bekledin mi sevdiğinin
Öğle sıcağında Urfa' da ..
Yada gece yarılarında soğuktan donarak
Bir yanda yakalanma korkusu,
Bir yanda boncuk boncuk terler boşaldımı vücudundan.
Bunun üstüne sevdiğinin nazı kaçırdımı aklını bir anlık.
Sen doğuda sevdalandın mı, sevdin mi?
Sonunun ölüm olduğunu bile bile...
Batıda sevmek kolay be dostum
Sıkıysa burada sev !
Sev ki; hayatı gör, cesareti gör
Aazrail'le köşe kapmaca oyna, canını ortaya koyarak.
Onu bir an görmek için, her şeyi kaybetmeyi göze aldın mı?
Ya da için için eridin mi her anını hayal ederek
Almadın mı?
Sevmek; uğruna ölmekse sevdiğinin
O zaman sevmemişsin dostum.
Burada sevmek Azraile posta koymaktır bilesin... acanbeyli...

URFA SICAĞI

Urfa sıcağ yandıri
Gün uzun usandıri
Urfa da oruç tutmađ
Cehennemi andıri.

Dil damağa yapışı
Cigere ateş düşı.
Az heyata çığınca
İnsan ha bire pişı.

İftarı iple çekiğ
Başımıza su sepiğ
Yanbalı ayran içip
Yığılıp yana yatığ.

BİZ ÇOCUK'KEN...

Biz çocukken;
Büyüklerimizi , Büyük görürdük!
Bir saygı abidesi gibiydiler.
Onların olduğu yerde çekinir konuşamazdık, utancımızdan.
Her sözü can havliyle dinlerdik,
Sükut ederek, ders alarak hayata dair.
Ona göre çizerdik yolumuzu,
Özenle, hevesle, gururla.
Bir hatamı yaptık,
Başımızı eğerdik yere.
Ter basardı o tıfıl bedenlerimizi,
Yer yanıyordu da içine gireydik, diye beklerdik.
Biz büyüklerimizi ,Büyük görürdük !
Onlarla aynı sofrada yemek yerken bile pür dikkat kesilirdik.
Sofraya oturup-kalkmayı
Sofra adabını öğrenirdik bismillah çekerek.
İlham alırdık, onların büyüklüğünden,
Sözlerinde nasihatı, davranışlarında hayatı, hazı bulurduk.
Onlar üzülürken,
Bizim Dünyamız yıkılırdı sanki,
Hayallerimiz sele kapılır,
Umutlarımıza kramp girerdi.
Bir bir savrulurduk, uçsuz bucaksız çöllerde bir başımıza.
Fırtınalar rehin alırdı bizi.
Güldüklerinde ise,
O an bayramdı bize,
Yüzlerinde beliren o tebessümler,
Bizlere mutluluk olarak yansır,
Beynimizin içinde sevgi tohumları yeşerirdi.
Biz çocukken;
Büyülerimizi, Büyük görürdük.
Onları kendimize rehber ederdik, geleceğin bilinmeyen yollarında,
Yeri gelince gölge olurduk peşlerinde,
Yeri gelince kızgın güneşi yaşardık simalarında.
Nasırlı ellerini öpüp koklamak bize mutluluk verirdi,
O kokuyla büyüdük biz.
O saygıyla geldik bu günlere.
Biz çocukken;
Büyüklerimizi Büyük görürdük...

Bu gün onbir nisandır
Yaşanan mutlu andır.
Özgürlük meşalesi
Urfa' ıya ihsandır..

Türküsu yanık, içten
Evleri var kerpiçten.
Harran cihana ışık
Gücünü alır güçten..

ÇİĞKÖFTE

Urfa'nın, urfalı'nın ezeli hoş yemeği
Çiğköfte yiyenlerin, güzel olur yüreği.
Yanında ayrıyla hitap eder, mideye
Aleme nam salmış; var mı başka örneği...

Dünyada eşi yok ki, ne de başka benzeri
Urfalı'nın mutfakta nefis güzel eseri.
Sıra gecelerinin onsuz olmaz ki tadı
İz bırakır damakta, acısı yangın yeri.

İsotu özel olur, bir emeğin ürünü
Hiç bir şey dolduramaz, çiğköftenin yerini.
Leğeni inletirken bulgur imana gelir
Acıyla buluşan et, orda görür gününü.

Unutmak olmaz turp'u, yeşilliği cabası
Bir de yağlı ayrıyı, unutma doldur tası.
Salatalık süsüdür, yanında domatesi,
Boğazı hafif okşar, bir hoş kokan acısı.

Urfalı'nın evinde çiğköftesiz gün olmaz
Çiğköfte olmayınca mide kendini bulmaz.
Anayurdu urfa'dır, her kesler yapsa dahi
Hakiki çiğköfteyse başka yerde yoğrulmaz...

İFTAR ÖZLEMİ

Dudađım kuru
Yapış yapış olmuş damağım
Güneş tepeme binmiş sanki adeta yakıyor.
Gölge bile bana sıcak, bana muhalif.
Ciđerim yanıyor, susuzum.
Daha iftara çok var
Buz gibi bir bardak suyu hayal ediyor,
Yanımdan geçtiğim meyan şerbeti çekiyor canım
Ya sabır diyorum, çıkışarak nefsim.
Ona inat yürüyorum,
Ufak ufak Balıklıgöl'e...

GİT ...

Bana acıma,
Sevmiyorsan, çekinme söyle.
Oynama gururumla, küçümseme ne olur.
Çek git istersen çok uzaklara
Çık hayatımdan
Beni Ben'le baş başa bırak
Al götür, sen' i benden.
Ben sensizde mutlu olurum, emin ol, en azından denerim.
Olmadı, alışırım sensizliğe
Sensiz bir dünya kurar
Yaşamaya çalışırım, başarabilirsem.
Ha, başaramadım
O zaman kötü işte.
Ama sen bunu düşünme, yorma kafanı
Ardına bile bakma
Görme ne halde olduğumu
Yada nasıl yaşadığımı.
Seninle var olmadım
Sensizde yok olmayacağım.
Sen yeter ki, rahat ol
Beni bana bırak,
SEN' i al git !

Asa ve Firavun

ÖNCE İNANMADI, TANRIYDI GÜYA
KİBİRLE SÜSLENDİ, BAKIP AYNAYA.
MUSA (as) Kİ ASA'YI VURUNCA SUYA
FİRAVUN BÜRÜNDÜ İNSANCIL HUY'A...

BEN URFA'YIM

Ben Urfa'yım,
Yüreklerin kavuran yanık sesim
Tenleri yakan kızgın güneşim var.
Bütün yurdu gezsene göremezsin
Ne benzerim nede eşim var.
Ateş bile yakamadı İbrahim'i
Nemruta karşı koyan eğilmez başım var.
Varsın kötü bilsin imajımı herkes
Beklerim yıllarca, yüz yıllarca
Siz bilmezsiniz ama
Bende Eyyub'un tükenmez sabrı var.
Bir gönül var bende
Bir gönül ki, dünyalar sığar içine
Siz yetmezsiniz dolduramazsınız elbet.
Ben Urfa'yım,
Benim özüm acıyla kavrulmuş
Dertle bezenmiş gönlüm.
Bundandır ki sesim hep yanıktır, eziktir bağrım.
Bana pek yolunuz düşmez
Urfa' da neymiş dersiniz
Dersiniz de üzüldüğümü bilmezsiniz,
Bilmezsiniz kalbimi kırdığınızı.
Ben sıcağım
Hem güneşten daha sıscak!

Benim sıcaklığım dostluğumda
Arkadaşlığımda sıcaklığım.
Dedim ya ben Urfa'yım,
İnsanlığın özüyüm;
Yar bağrında alevlenen ateş
Gönüle atılan sevgi tohumuyum kızgın güneşe rağmen.
Meydanlarında omuz omuza halay çekilen
Tetirbelerinde aşk yaşanan
Dam üzerlerinde isot kurutulan
Sıra gecelerinin diyarı
Çiğköftenin kıvamıyım ben.
Ben Urfa'yım,
Size biraz uzağım belki
Hatta biraz utangacıım sıkılırım konuşmam
Anlatamam kimselere derdimi.
İçime kapanığım, sessiz sessiz ağlarım
Gözyaşlarım Fırat'tır akar ülkeme.
Gözyaşımın sulamışım yıllarca Harran'ı
Su diye gözyaşı içmişim asırlarca,
Gözyaşımın boğmuşum düşmanımı.
Ölüp ölüp dirilmişim
Her gün geçtikçe yeniden doğmuşum hayata
İnsanımın ağlayarak geldiği
Ve ağlayarak gittiği Urfa'yım ben ..!

AŞKIN ADI

LEYLA uğruna aşktan bir dünya kurdu
MECNUN 'u olmuştu ki, onsuz kusurdu.

O,ZİN' e sevdalanmıştı, aklını saldı
İmkansız aşkla MEM, zindanda öldü

ŞİRİN' e yanıktı FERHAT haddini bildi
Sevdası uğruna koca dağları deldi.

XECE ile el ele dağlara yol aldı
SİYABEND için aşkı pekte kusaldı

O' na tutulmuştu, YUSUF' u sevdi
ZÜLEYHA aşkıyla büyüktü, devdi.

Onsuz yaşamak, ömrüne zul' dü
KEREM için sadece ASLI' sı gül'dü...

GÜL...

O güzel yüreğinle bak hayata,
Herşey gözlerinde güzelleşsin berrak bulutlar misali.
Üzülme sakın; o pembe yanakların solmasın, kıyma onlara
Sen hep gül.
Gül k,i yanağında güller açsın
Seni sevene ilham olsun tebessümün.

URFA'DA ORUÇ TUTMAK

Sabah sabah çok erken
Güneş yeri yalarken
Alev tere dolarken
Urfa' da oruç tutmak !

Can ateşte kor gibi
Beden ruha dar gibi
Feleğe laf der gibi
Urfa' da oruç tutmak!

Say ki Eyyub'un sabrı
Sanki hayatın cebri
Velev Allah'ın ecri
Urfa' da oruç tutmak !

YILLARIN YORGUNLUĞU

Her sevinç
Benim için hüzdür aslında
Bazen gülerken bile,
Ağlamak gelir içimden
İçimden ağlarım.
Yılların yaşattığı yorgunluğu atarken üzerimden
Gönlüm hüznlenir
Sevinç yumağı olan duygular,
Derde bürünür, dertlenir bende.
Eğlenirken bile gülen yüzümün arkasında
Hüzün dağı oluşur.
Ve o dağda gezdiğimi sezerim.
Eğlendiğimi zannetse de insanlar
Yalnızlığı yaşarım aslında.
İçimde kopan figanı sadece ben duyarım.
Dedim ya;
Yılların yorgunluğu var üzerimde.
Öyle ağırlık taşıdı ki bu yürek,
Bu yüzden her eğlendiğimde
Efkâra kapılır
Geçmiş yaşarım her fırsatta,
Sessiz ve derinden
Güldüğümü düşünseniz de
O ağlar kederinden...

Dostluk kadim, vefalı
Uzadır zeytin dalı.
Bilmeyenler bilsin ki
Olmaz her kes Urfalı.

Tarihe ders her anı
Peygamberler vatanı.
Her türküye ilhamdır
Dağda gezen ceylanı

SEVDAN

Doğuda bir kadının sırtında taşıdığı
Kocaman bir yük gibiydi bende sevdan.
Hani nasırlı elleriyle kavrayıp,
Ölümüne yol alan.
Yorulsa da yorulmayan,
Mesafeyi azmiyle kısaltan
Yüküne sadık doğu kadını var ya;
Sevdan da öyle bir yük işte.
Yükten öte emanet yüreğime
Yorulsa da bedenim, gevşese de kollarım
Sınırsız olsaydı da vücudum kan ter içinde kalıp
Yada yorgunluktan kararsa da gözlerim
O yükü ölümüne taşıyacağım.
Her soluklanışım da nefesini hissetmek
Her susadığım da bakışlarını içmek isterim bir ömür.
Öyle tatlı bir ağırlık ki omuzlarımda sevdan
Her yürüdükçe
Uzamasını istiyorum kısalan mesafelerin.
Uzasın ki doya doya yorulayım...

URFA FISTIĞI

Mazisi eski, güzel bir yemiř
Eskiler uğruna ömrünü vermiş.
Urfa'da yetişip, antep' e gitmiş
O harika tadıyla , urfa fıstığı.

Antepli kurnaz, düşünmüş hemen
Bakmış ki pek çok, fıstığı seven.
Adını vermiş, çevirip dümen
O harika tadıyla, urfa fıstığı.

Urfa'lı köylü, garip , biçare
Hiç aramamış, bu işe çare.
Yıllarca baklavaya girmiş ha bire
O harika tadıyla urfa fıstığı.

Fıstık üretimi urfa' da fazla
Urfalı toplar, dua, niyazla
Asla kıyaslanmaz, fındık cevizle
O harika tadıyla urfa fıstığı.

Anavatamı urfa, böyle biline
Yeter artık gel sahip çık iline.
Antep lafı yakışmıyor diline
O harika tadıyla urfa fıstığı...

AŞK'TAN İLHAM ALİYAM
SİNE'DE DERT UFALİYAM
SANMA, DİK KAFALİYAM
SAY Kİ; KAHVE FALİYAM
BELKİ TAM ÇÖZEMEDİN
BİL Kİ, BEN URFALİYAM.

KAHVATI

Sabah, serince bir yer olmalı,
Önce buz gibi bir su
Sonra sıcak tırnaklı ekmek
Yanına bir kaç közlenmiş isot bir de balcan
Ha, birazda peynir olmalı sofrada
Tabi ki; demli çay, olmazsa olmaz
Her zaman ki gibi;
Ağzın yansa da yine,
Diyecek yok keyfine...

KARAKÖPRÜ

K ariyer abidesi belde...
A dım adım büyümeye doğru,
R ahat, kararlı ve sakin.
A maç ; bir gün oralı olabilmekse
K endini,
Ö zğür ve huzurlu hissedebilmek adına,
P lan kurabilmek geleceğe dair,
R üyayı gerçeğe dönüştürmek ya da
Ü zülmek, orada bir konut sahip olamama durumuna

GELMEDİN !

Bu günde gelmedin,
üstelik beklediğimi bile bile.
Oysa;
Dün gece uykuyla randevumu iptal etmiş
Öylece beklemiştim seni, gelmedin...
Göz kapaklarım birin, birine hasretle kavuşmayı beklerken
O hasrete engel olup bekledim.
Soluk alışımı sayarken yüreğim,
Uzaktan gölgeni seçmek isterdi gözlerim.
Gelecek olmanı özledim.
Beklediğimi bildiğin halde,
Gelmediğine üzüleceğimi bildiğin halde gelmedin.
Benliğimi kendine hasret bırakarak gelmedin.
Bile bile gelmedin, biliyorum ...

ZOR !

Zordu,
Öylesine zordu ki;
Alıp verdi, çarptı, böldü
Sonra “hayır” dedi.
Gurura büründü, tepeden tırnağa,
“Ben haklıyım” dedi
Kendi dünyasında kurduğu hayallere inanarak.
Tartıştığı kişi suçluydu tabi ki,
Tartıştığı yerde kaldı, direndi
Bir adım dahi atmadan.
Yaşına başına bakmadan
Kibirlenerek ve böbürlenerek durdu....
Evet zordu;
Her şeyi sil baştan düzeltecek bir özür
Zordu.
Hem de çok zor !...

ÜLKEME DOKUNMA !

Dağında soluk alıp, denizinde yüzmüşüm
Uğrunda hikâyeler, ne şiirler yazmışım.
Kem gözlerle bakana deli olup kızmışım
Onda hayat bulduğun ülkeme dokunmayın!

Yar etmişim kendime, bağlanmışım aşk ile
Batıda çorlu benim, doğusunda aşkale.
Havası hayat bana, güzelliği meşgale
Onda hayat bulduğum ülkeme dokunmayın!

Toprağında doğmuşum, hayata atıp adım
O hem ana, hem baba; hem de dostumdur kadim.
İlelebet yaşasın budur bir tek muradım
Onda hayat bulduğum ülkeme dokunmayın!

Mayası pak ve temiz, dayanır taa ezele
Yıllardır yıkamadı onu hiç bir zelzele.
Türküsu yürek yakar, doyum olmaz gazele
Onda hayat bulduğum ülkeme dokunmayın!

Huzurun yatağıdır, özü özgürlük kokar
Güneyde kızgın güneş, doğuda eksilmez kar.
Nehirleri serindir, cennet misali akar
Onda hayat bulduğum ülkeme dokunmayın!

Toprağı mukaddestir, değmiş atamın kanı
Her yeri hasret kokar, her yeri başka anı.
Dinlemeye doyulmaz o beş vakit ezanı
Onda hayat bulduğum ülkeme dokunmayın!

BİR ÖMÜR YÜRÜMEK

Bir ömür yürüdüm,
Epey yol katettim ulaştım, sonunda hayat mektebine.
Aklımı astım vestiyere.
İçeri girdim usulca ve yavaş.
Beynim sulandı sanki,
Kenara bırakıverdim kendimi çaresiz.
Seyre daldım çevreyi,
Yorgun gözlerim daha fazla dayanamadı.
Kapatım bir an
Bekledim, kendimi bulabilmek adına
Uzunca bir müddet.
Ağrıyan başımı aldım avuçlarıma
Hayaller birbirine karıştı
Öyle ki, ezildim ortalarında umuda hasret
Damarımdan kan çekildi sanki,
Kollarım düştü yana
Başım döndü birden
Öylece kalakaldım.

URFA'M

Urfa'm, memleketim
Gönülleri sevda ateşiyile büyüleyen
Ceylan kokusu sinmiş dağları
Gerçek dostluk bağıyla bilinen şehrim.
Seni hep merak eder Ülkemin insanı
Bazen düşler, bazen de canlandırır kafasında heyecanla.
Türkülerinle coşar
Çiğköftenle yoğrulur dostluk sofralarında.
Kazancı Bedih'in gazellerinde
Tatlises'in yanık sesinde tanımaya çalışır seni.
Görmek ister İbrahim makamını,
Sonra yem atmak ister nemrutun ateşinden türeyen balıklara
Seni sıcak dostluğunda tanır, sever
Misafire saygını sever
Bundan dır ki över seni bilen, bilmeyen.
Urfa'm;
Sen ki peygamberlere ev sahipliği yaptın asırlar önce
Adem sende yaşadı, o insanlığın atasıydı.
Eyüpten sabrı öğrendin
İbrahim'den kötülüğe direnmeyi.
Musa'nın arasında mucizeye tanık oldun.
Sende ne sevdalar yaşandı,

Ne sevdalar alevlendi Balıklıgöl'ünde utangaç ve de mahzun.
Sen sevdasın gönüllerde
Anzılha sende aşık oldu İbrahim'e
O Nemrut'un kızıydı
Ölümüne sevdalara tanık oldun
Sevdalar sende bir başka yaşamır, bunu bilir tetirbelelerin.
Daracık sokakların hep gizler sevdalara Lahit duvarlarıyla
Karşı koyarak töreye.
Sende destanlar yazıldı;
Kolunu salladın toplar oynadı
Düşmanı hüsrana uğrattın çetelerinle.
Urfa'm ,
Sen ki Fırat'la Harran' ın nikahısın
Türkülerin pınarı
Sıra gecelerinin diyarısın.
İnsanlığın Yar' ısın ülkede.
Sen aydınlıksın tarihe
Sen umutsun hayata dair,
Sen Urfa' sın...

Gelene gönlü açar
Gözleri neşe saçar.
Peygamberler diyarı
Yaşayanlar bahtiyar

Hoyratı var yürekten
Neler çekti felekten.
İbret-ı Alem Urfam
İnsan geçer elekten

ANTEP'Lİ SAHİPLENİR GÜZELİM HALFETİ'Yİ
ADİYAMAN KAPMAYA UĞRAŞIR ÇİĞKÖFTEYİ.
URFALIM ÇOK DUYARSIZ, HER ŞEYİ BOŞ VERİR DE
BİRİBİRİYLE UĞRAŞIR; HAYAL ETMEZ ÖTEYİ...

ANTEP'Lİ SAHİPLENİR GÜZELİM HALFETİ'Yİ
ADİYAMAN KAPMAYA UĞRAŞIR ÇİĞKÖFTEYİ.
URFALIM ÇOK DUYARSIZ, HER ŞEYİ BOŞ VERİR DE
BİRİBİRİYLE UĞRAŞIR; HAYAL ETMEZ ÖTEYİ...

İSOT

Dünyaya nam salan güzel baharat
Her yenmeğin cilvesi, tadıdır isot..
Urfa'lılar ondan etmez feragat
Mutfakta pişen lezzetin adıdır isot.

Lahmacunun güzelliği ona endeksli
Çiğköftenin özünde saklıdır aslı.
Sıra gecelerinin dinmeyen faslı
Baharat dünyasında kadıdır isot.

Kıvama gelmesi zahmetli, hem de güç
Komşu bile komşuya vermez ki ödünç.
Onu tadan boğaz canlı her zaman dinç,
Tadını bilmeyene katıdır isot.

Ülkede anılır Pul biber diye
Değeri ölçülmez asla bir şeye.
Dosta, ahababa güzel hediye
Damak zevki olmayana kötüdür isot.

Ne Adana, Antep'in asla yapamadığı
Maraş'ın uğraşıp hiç kapamadığı
Sevenlerin bir türlü kopamadığı
Urfalının ekmeği, etidir isot.

Eş emeği, göz nuru harcanıp var edilen
Acıyı sevenlerce kendine yar edilen
Zerafeti tadıyla her vakit fark edilen
Urfa'nın yoğrulduğu şanıdır isot.

HOŞÇA KAL GÜLÜM!

Zifiri karanlıktı,
Ben kendimle baş başa.
Çaresiz, nefessiz haldeydim.
Aydınlığı aradı gözlerim,
Seni, çocuklarımı aradım o an.
Yoktunuz ki...
Ben karanlıklaydım, hareketsiz,
Sessiz çığlığımı duymadı hiç biriniz.
Siz yukarıda donmayasınız diye
Aşağıda donuyordum ben.
Karşımda ölüm,
Beklemeyin beni.
Hoşça kal dünya,
Hoşça kal gülüm !...

SIRA GECESİ...

Bir arkadaş grubunun toplanıp eğlendiği
Muhabbetle türkünün, coşkuyla söylendiği.
Eğlence ortamında çiğköftenin yendiği
Urfa'nın kültürüdür. Urfa sıra gecesi.

Her hafta başka evde namelerin uçtuğu
Müziğin ahengiyle kalpten sevgi taşıdığı
Uzun hava, hoyratın azimle yarıştığı
Urfa'nın kültürüdür, Urfa sıra gecesi.

Saygının terbiyenin orda şekillendiği
Küçüğün, büyüklerden hayat dersi aldığı,
Türkünün kıvamını oralarda bulduğu
Urfa'nın kültürüdür, Urfa sıra gecesi.

URFA'DA YAŞAMAK

Urfa'da yaşamak demek
Korkmadan, ürkmeden
Yüreğini güneşe serebilmektir bir ömür.
Dahası kavurucu sıcağı
Sevgili gibi kollarına alıp,
Hayatla cebelleşmek
Felekle remil atmaktır geleceğe dair.
Rüzgarın savurduğu toz zerreciklerine karışmış
Boncuk boncuk akan terin kirliliğinde saklı mutluluktur .
Deli gibi hiç yorulmadan akarken Fırat
Bir yudum suya hasret dudakların çatlaklığıdır.
Bir adım öteye dahi bakarken
Gözlerine akan sıcak terin ısrarlı devamlılığıdır.
Dahası hayattan öte hayattır,
Urfa' da yaşamak !

MAHZUN BAKIŞLIM

Ona her baktığımda
Gözlerini kaçırırdı benden
Sanki gözlerinde
Görmemi istemediği bir şey vardı.
Bir gün tuttum çenesinden bakmak için gözlerine.
Mahzun bakışlarında
Sanki ezilmişliğin işareti vardı.
Ölümüne sevginin ürkekliliği vardı
Öylece baktım, sulandı gözleri.
İki damla yaş süzüldü gözlerinden avuçlarıma.
Öyle ki;
Göz yaşları ellerime gerçekleri anlatırcasına sıcağı...

TOÇU MEYDANI !!!

Ta ezelden bu güne
Adı topçu meydanı.
Sakın deęiřtirmeyin
Sevindirip Őeytanı !

Çetelerin mekanı
Geçmişe güzel anı.
Ulusal direniře
Simge, topçu meydanı !

Hem mahalle, hem diyar
İsme vermeyin, ayar !
Topçuların mekanı
Her keste anısı var !

Ne rabia, ne başka
Burada gelmez, aşka !
Adı geçmişten miras
Karışılmasa keşe !...

BATIDAN GEÇEN NEHİR

BATIDAN GEÇER NEHİR,
KURAKLIK OLDU TEHİR.
ANE KALK BİR ZILGİT ÇAL
BAK; URFA BÜYÜKŞEHİR...

ADIMA URFA DERLER...

Tarihe direnip de, yaşarım altın çağı
Bu yüzdendir, felek hep başıma ördü ağı.
Medeniyet türedi her karış toprağında
Sinemde barındırdım ben nice krallığı...

Nemrut bende yaşadı, ben tanrıyım diyerek,
O'na İbrahim oldum; bende kocaman yürek.
Bağrımda ateş yaktı, yine de yok olmadım
Ateş su ' ya dönüştü; hem de serinleyerek...

Eyyub' u yara sardı, sığındı mağaraya
İblis her defasında, kurt düşürdü yaraya.
Hakk'a biat edişi, kâfire dert oldu da
Ondan sabrı öğrendim, ak demeden karaya...

Kavurucu sığağım, yemişe hayat verir,
Karağözlü ceylanlar, dağlarımdaya eğlenir
Toprağım iman kokar, evliyalar sırdaşım
Yedi kat bela gelse, benim göğsümde erir...

Musa bende çobandı, o ne güzel insandı
Şuayb burada doğdu, burada Hakk'a inandı.
Bu yüzdendir, tarihte söylenir insanlığı
Adem'le Havva burda o iblise aldı...

Aynzeliha avuçlarımda aşıkta İbrahim'e
Eyub' un ardı sıra, ömür verdi Rahime.
Benim suyum şifadır, toprağım ise ilaç
Muhammed' (SAV) in kokusu hep sindi içeri...

Benim sesim yanıktır, sıcak, kavruktur tenim
Ben ki; ne sevdalar yaşatan, sevda için ölenim.
Urfa derler adıma, dostluğun ocağımı
Seneler geçse dahi; kadir kıymet bilenim...

urfa' yı bilmek !

BİR YANDA BALIKLIGÖL, DERGAH KOKAN ÖZÜYLE
BİR YANDA KIZIL KOYUN, DEĞİŞEN O YÜZÜYLE.

KALE' NİN SESSİZLİĞİ, İBRAHİM' İ (AS) ANLATIR
URFA'YI BİLMEK İÇİN, BAKMALI KALP GÖZÜYLE...

YÜZÜNÜ ÇEVİRME, HAK' TAN ÖTEYE
ÖDÜN VERME SAKIN, ÖLSEN KÖTÜYE.
DOĞRULUK BAHÇESİNDE UYKUSUZ KAL DA;
RİYA' LAR ALEMİNDE KALMA YATIYA !...

ÇİÇEK

Çiçek...

Öyle anlar olur ki

Bazen duygularımıza tercüman,

Bazen de Yalnızlığımıza dermandır yeri gelince.

Onun güzelliği görünümünde

Ya da kokusunda gizlidir

Kokusu ki alır götürür bir an uzaklara.

Mis kokusu ruh yel gibi okşarken

Kendinden geçer insan.

Güzeldir çiçek

Ama aslında onu güzel eden

Gözdür şüphesiz.

Nasıl görürse öyledir çiçek...

HALFETİ

Sıradan bir gün belki
Her zaman ki gibi sıcak, yakıcı.
Halfeti' deyim;
Tekneler yarışırken
Fıratın derin sularında
Karagülün kokusu sardı yüreğimi.
Doğanın mahareti
Aşklara mekan olan saklı Cenet'teyim,
Güzelden güzellikten öte...
Suları yara yara yol alırken tekne
Acıları elemeleri beraberinde götürüyor sanki;
Derin sulara gömmek istercesine !
Sular altında kalan evler
Ve onlara adeta bekçilik eden minare ye bakarken
Serin esen yellerin yüreğimi okşadığını seziyorum.
Mutluyum,
Halfeti'yi geziyorum.

MIRRA

Adı acı, oysa özü tatlıdır
Misafire verilen kıymettir Mırra.
Gönüle giden dostluk yoludur
İçilecek şeyde zıynetir Mırra

Her yemek sonrası ağza tat verir
Tadı damağa bir güzel hayat verir.
Her zaman ve her vakitte içilir
Urfa'ya özgü zerafettir mırra.

Ağız bilir, damak bilir tadını
Bütün ülke duydu onun adını.
Tarihe nam saldı bu günü, dünü
İçmeyen kişiye meraktır Mırra.

Gümgümde kaynar o hali başka
Onun içilip sevildiği ili başka.
Süregelir ebed ve ezeli başka
Yerine göre içimi serttir Mırra.

Çiğköfte ,Lahmacun, kebab sonrası
O dur sıra gecelerinin ası
O bir ayrıcalık, dünya markası
İçecekler içinde şereftir Mırra.

Tadımlık tadına olmaz ki doyum
Onu hep yaşatır, kasabam, köyüm.
Misafire sunduğum en güzel şeyim
Kültürümüz gereği adettir Mırra.

Doğu insanının tarihi, şanı
Verilen kıymetin güzel nişanı.
Hafızaya kazınan değişik anı
İnsana ver,ilen değerdir Mırra.

URFA'NIN SICAĞI GİBİ

Urfa'nın sicağı gibisin hayallerimde
Yakıcı, bir o kadar da kızgın.
Tutmak istediđimde ellerini,
Yâ da dokunmak istediđimde saçlarına
Öyle uzaksın ki...
Çaba yetmiyor ulaşabilmek için sana
Sana kavuşabilmek için yanmam gerek biliyorum.
Kor ateşlere salarken umutlarımı
Sıcaklığında pişiyor yüreğim.
Bu yüzden kışı beklemekle geçiyor ömrüm
Gözlerine bakmayı özlemişim
Kalbine akmayı
Yanarken yakmayı özlemişim...

ÜLKEMİ SEVİYORUM !

Türkü, kürdü lazıyla
Dertli çalan sazıyla
Sözüyle, avazıyla
Ülkemi seviyorum !

Deniziyle, gölüyle
Renk renk açan gülüyle
Her ırkı ,her diliyle
Ülkemi seviyorum!

Tarih kokan kültürü
İnsanlığın her türü
Sevgi. Saygı, hoşgörü
Ülkemi seviyorum !

Kanımız, terimiz bir
Kalplerimiz tutmaz kir.
Başka da olsa fikir
Ülkemi seviyorum !

Kanasa da yaramız
Açılrsa da aramız.
Yektir bizim tura' mız
Ülkemi seviyorum !

BAYRAM...

Bu gün bayram...
Eskisi gibi olmasa bile
Adı güzel duygulara salıyor insanı.
Yakınları ziyaret bir başka anlama bürünüyor bu gün.
Gönüle dolan manevi hava bir his uyandırıyor içimde.
Çocuklara harçlık verirken;
Kendi çocukluğumu düşünmeden edemiyorum.
Yıllar öncesine dalıyor gözlerim.
Bir coşku ile eğlenir, salıncaklara binerken sıra vermezdik birbirimize.
Paramızın hiç bitmeyeceğini sanırdık.
O gün çabucak geçirdi.
Sonra ki güne uyanmak üzere heyecanla uzanırdık yatağımıza.
Büyüklerimizin ellerini öpmek nede zevkliydi,
Her ne kadar sonunda menfaat yatıyorsa dahi,
Küçük aklımızla bunu düşünemezdik.
O an ellerin cebe uzanması bizde derin bir haz uyandırdı.
Sevinçten yerimizde duramazdık.
O öpülesi elleri özlüyorum bu gün.
Eski bayramları anarak.
Dahası geçmişe yanarak...

ADIM RUHA;

İnsanlığın ezeliyim, Mezopotamyayım.
Sayısız medeniyetleri büyütmüşüm kucacağımda.
Bu yüzdendir ki; tarih kokar her karış toprağım
Bende filizlendi insanlık, dünyaya yayıldı bölük bölük.
Bağrımda asırları büyüttüm.
İmanla yıkanmış yüreğim.
Ben Peygamberler diyarıyım.
Nemrudun zulmüne karşı koyarken İbrahim ordaydım.
O, ateşe atıldığında odunların balığa, ateşin suya dönüştüğünü gördüm.
Nemruta karşı çıkan Aynzeliha'nı aşkını yaşadım Balıklıgöl'de...
Musa asasıyla çobanlık yaparken soğmatar'da
Şuayb'e şehir oldum kızgın güneşin altında.
Eyubun çektiği çilenin izleri hala üzerimde.
O sabır örneğiydi; ondan sabrı öğrendim iblise inat.

Edessayım;
Bende evliyalar yetişti insanlığa rahmet.
Hayati Harraniler bağrımda yaşadı
Saidi Nursiler kollarımda yürüdü Hak'ka.
Sabit Bin Kurra' nın İlimine şahidim,
Ben Yolların buluştuğu yerim.
Ben Harran'ım ,
Tozumun her zerresi tarihe nişandır rüzgarın okşadığı..

Ben Urfa'yım;
İnsanlığı yaşayın benim sıcaklığımda.
Yanık türkülerimde bazen figanı,
Bazende sevgiliye sitemi hissedin içiniz titreyerek.
Hoyratımı dinleyin kızgın güneşin altında sıcak, bir o kadar da içten.
Ben daracık sokaklarda ölümüne yaşanan sevdalara tanığım.
Gönüllerde tüten kara sevdayım acımasız töreye rağmen.
Yoğrulan çiğköftede isot,
İçilen en acıda mırrayım damağa tat,
Bazende dağlarda gezen yaralı ceylanım avcıya inat.
Sıra gecelerinin özüyüm, sevda yüklü türkülerde
Her hoyrat'ta yankılanan yanık sesim hayata selam,
Yar bağrında filizlenen sevdayım gönüllere sığmayan.
Bazen bir acıda yükselen zılgıt
Yada bir sevinçte çekilen halayım
Ben Urfa'yım...

HZ. EYYUB (as)

Eyyub adına biri, hali vakti yerinde
Malı mülkü serveti bol, kendisi zinde.
Padişah tanrı gibi, asırlar öncesinde
Herkes puta taparken o Allah'ın izinde.

İlk önce çocukları rahmete erdi bir bir
Sonra serveti gitti, hayatı oldu zehir.
O düştü yataklara, her yeri yara bere
Ona yoldaş olmuştu, acı, elem ve kahır.

Halk ona öcü gibi bakmaya başlamıştı
En yakın çevresi de hor görüp dışlamıştı.
Yardıma muhtaç iken acıdır ki yanında
Rahime'den öte kimseler kalmamıştı.

O Allaha sığındı, lakin etmedi isyan
Bu acıya dayanmaz benim diyen her insan.
Sabırla sebat etti, güvendi Yaradan' a
Acıyla geçen anı lakin saymadı ziyan.

Bu dertler yetmez gibi İblis oldu musallat
Seni derde salana "artık etme itaat."
Onun adı Eyyub' tu , sabırla yoğrulmuştu
O her şükür ettikçe, İblis'e değdi tokat.

Şehrin çok uzağında küçücük mağarada
Öyle bir hal aldı ki; kurt türedi yarada.
Çile sürdü yedi yıl, belkide daha fazla
Sadece eşi vardı dar gününde yanında.

Rab' bi ona kalk dedi, ayağını yere vur
Çıkacak suyla yıkan, yaşamın etsin zuhur.
Yara'dan eser yoktu, gençliği bahş olmuştu
Sağlığına kavuştu, kalmadı hiçbir kusur.

Yeniden zenginliğe, selamete kavuştu
İblisse, pes etmişti, hemen ordan savuştu.
O yüce bir insandı, o ki; bir peygamberdi
Bir sabır örneğiydi, insanlığı sevmişti.

O mağara Urfa' da, yanında kutsal kuyu
Sabıra vesiledir, burada şifa suyu.
Gönülden inanarak bir yudum içen biri
Sabırla tanışır da hepten değişir huyu...

"BİR AVUÇ İYİLİĞİ" ESİRGEME, YARDIM ET
İNSANI SEVİNDİR Kİ;SENLE OLSUN HİDAYET.
BİRAZ DUYARLI OL ,BANA NE DEYİP GEÇME
İYİLİĞİ METHEDER, "KUR'AN" DA Kİ HER AYET..

HARRAN

İnsanlık öğrendi burada ilimi
Alıp yetiştirdi pek çok alimi.
Kavimlere öğretti akliselimi
Hak'kı bilen pir'lerin ışığı Harran.

Medrese, mektebi ilk kuran oydu
Kavimler orada hayata doydu.
Medeniyet şavkını dünyaya yaydı
Hayat kokan yerlerin kavşağı Harran.

Taşı toprağında insanlık kokar
Evleri var alttan geniş üstten dar.
Burada yetişti Cabir Bin Kurra' lar
İnsan için zor'ların aşığı Harran.

Yolların buluştuğu koca bir ova
Evleri çamurla samandan sıva.
Miskalle suyu her derde deva
Ağrıyan ser'lerin kuşağı Harran.

Tarihe mal oldu yöneldi arşa
Harap edildikçe güldü barışa.
Bir tek kendiyle girdi yarışa
Amansız yolların kavşağı Harran.

Dünya ile ayın mesafesini
Hesap edip bildi El Battani.
İbn-i Teymiyye'ler öğretti dini
Hukuk bilen erlerin uşağı Harran.

SARIKAMIŞ ŞEHİTLERİNE...

Türk' ü , Kürd'ü kol kola yürüdüler ölüme
Vatan için seferber, yürekler lime lime.

Pek çoğu yirmisinde, kuşandılar silahı
Dondurucu soğukta, görmediler sabahı.

Ne ekmek var, ne de su, hanel geldi güğüme
Andıkça içim ağlar, bakmayın güldüğüme.

Analar şivan eder, kuzulardan bihaber
Bedenler üşüdükçe, hep dendi Allahu Ekber.

Üstünde üniforma, hepten yırtık ve söküük
Soğuktan titrediler, dondular boynu bükük.

Onlar şehit oldular, bu vatanını uğrunda
Hepsi hakka yürüdü, ömrünün baharında.

Yağan kar kefen oldu, dağlar ise Azrail
O gencecik bedenler, ölüme oldu kail.

Onlar ki bizim için canlarını adanmış
Hepsi sana emanet, iyi bak Sarıkamış.

ZILGİT

Doğunun kültürü yaşam sevinci
Düğünde, gecede hoş nida zılgıt.
Coşkuyla çığırır yaşlısı genci
Kulağa hoş gelen bir seda zılgıt.

Sevincin olduğu bütün bağlamda
Müziğin doruğa çıktığı anda.
Bir adet, gelenek aynı zamanda
Doğaya adanan bir şarkı zılgıt.

Bülbül gibi şakıtır, kadını kızı
Eğlencenin kıvamı, havası, özü.
Çekilen halayın bir başka yüzü
Türkünün, hoyratın ilacı zılgıt.

Bir mutlu haberin yansıyan yönü
Sevda!lı yüreklerin yalın düğünü.
Bir güzelliğim bu günü, dünü
Terhis olan askerin sevinci zılgıt.

Gelin olacak kızın mutluluk anı
Damat adayı gencin sevinç zamanı.
Hepten titreten lal eden insanı
Büyüleyen yanık türküdür zılgıt.

Doğulu bir insanın acıklı sesi
Bazen aynı insanın coşku, neşesi
Kimi gün kan ağlayan yüreğin sesi
İçimizi yakan bir ateştir zılgıt

URFA LİSESİ

Urfa'nının ezelden beri gür çıkar sesi
Müziğin diyarıdır, sınınmaz kalitesi.
Varlığı ulu çınar, gölgesi alim dolu
Okulların içinde köklü "urfa lisesi"...

Cehalete dur diyen bir okul, bir abide
Verdiği mezunlarsa, hep önemli mevkide.
Bir ulu çınar gibi, insanlar gölgesinde
Akılların önünde ekli urfa lisesi.

Geçmişten günümüze yaydı ilim irfanı
Burada okuyan için unutulmaz bir anı.
Zor şartlarda tutunup dökülsede her yanı
Akillerin gözünde farklı urfa lisesi.

Burada okuyan herkes, adamlığı öğrendi
Hem tecrübe edindi, bir o kadar efendi.
O günün şartalarında çoğu dayı yeğendi
Yakınların sözünde haklı urfa lisesi.

Tarihin edebinde edeplenen bir mektep
Burada okuyanlar çok yaladı mürekkep.
Urfayı yarınlara azimle hazırladı hep
Asırların izinde saklı urfa lisesi...

Urfa'dayım...

Hani uzak ve sıcak olan şehirde.
Etrafında dağlar sıralanmış ardı ardına, türkülere hayat veren
ceylan kokulu.
Bir yanda Göbekli tepe,
İnsanlığı anlatırcasına dünyaya.
Bir yanda Balıklıgöl, tüm ihtişamıyla karşımda
Tüylerim diken diken,
Kalbim bir başka atıyor şimdi.
Bu hızla kendimi Harran'da buluyorum, tozlu ve sıcak haliyle.
Tarihin derinliklerinde soluksuz kaldığımı hissediyorum,
Öteye gidiyorum
İşte Bazda mağaraları, sığağa karşı direnen varlığıyla meydan okuyor
Güneşe.
Daha gidiyorum,
Şuayb şehri karşılıyor beni “ hoş geldin ey insan diyerek.”
Utancımın bir şey diyemiyorum.
Boynum bükük, mahzun ve hicap duyarak geçiyorum oradan.
İşte Soğmatar, unutulmuş bir tarihin kalan mirası.
Dalıyorum düşüncelere, kafam karmakarışık.
Ne yalanlarla anlatılmış Urfa.
Ve ben nasılda inanmışım buna.
Yüzü güneşten soluk bir yaşlı amca yaklaşıyor yanıma
Buyur ediyor sofrasına, ardından Mırra ikram ediyor elleriyle
Bir yudum alıyorum acı ama bir o kadar da tatlı geliyor insana
İçerken Mırra'yı seviniyorum burası Urfa ve ben buradayım.

Bir an kendimi sabır makamında buluyorum en derin duygularla dua ederken insanlığa,
Eyup Peygamberin şeytana direndiği bu yerde.,hani yara bere içinde kalarak.

İşte Urfa'dayım,

Öyle sıcak ki, burası, tıpkı insanı gibi samimi ve candan
Boncuk boncuk ter boşalıyor vücudumdan

Her yer tarih kokuyor,

Her karış toprağı sanki bir şey anlatmak için sabırla beklemiş gelmemi.

Yorulduğum, tanımak üzere geldiğim bu şehir sanki beni sorguluyor.

Yıllarca sabırla beklemiş gelip, görmemi.

Sitem ediyor yüreğime dokunarak.

Derken

Bir hoyrat geliyor kulağıma tatlı, huzur verici.

Soruyorum.

Anlatıyorlar yan tarafta sıra gecesi var diye

Katılıyorum, ikram edilen çiğköfteyi yerken nasıl da çiğ kaldığımı

düşünüyorum.

Tarih kokan sıcak ve huzur veren nameler doluyor yüreğime sevgiyle karıştı

Bir başka aleme alıp sürüklüyor beni,

Sevda yüklü nameler eşlik ediyor bana

Öyle mutluym ki;

İşte ben Urfa'dayım.

BALIKLIGÖL'DE...

Balıklığöl,
Kutsal, gizemli yer.
Tanrı'nın hikmeti gizli her damlasında
Balıklar fır dönerken kendi ekseninde
Sanki kaybettikleri İbrahim' i arar;
Ateşin suya dönüştüğünü anlatmak istercesine
Balıklığöl,
Huzurun, selametın mekanı.
Derin derin nefes alırken insan
Stresin adeta eridiğini, bittiğini hisseder.
Bir Fatıha okursun içinden
İbrahim'in kokusunu soluyarak.
Gözlerini kapatınca
Manevi düşüncelere dalar ruhun,
Sonra sonsuzlukta hissedersin kendini.
Dünyadan, her şeyden ırak
İşte öyle bir yer Balıklığöl.
Allah'ın ,Ateşe serin ve selamet ol dediğı yer.
Burada olunca
Süküt eder rahata erer insan.

URFA'DA RAMAZAN...

Bu gün dördüncü gün
Urfa hala sıcak
Hayat durgun , insanlara molada, soluksuz.
Güneş yine yakıyor
Cehennemi hatırlatırcasına.
Her yer ateş sanki;
Sıcak sıcak esen yele okşarken bedeni
Geçmek bilmeyen saatler inadına ağırlaşıyor.
Ve ben direniyorum sığağa
İftarda buz gibi suyun
Gün boyu çektiklerimi unutturacağını bilerek.
Pe s etmeden hayata
İbrahim gibi kararlı, Eyyub gibi sabırlı olmaya çalışarak Urfa da

GÜNAH, ŞAYET GÖLGE KADAR YAKINSA
KUL Kİ AZMAZ; KALBİ HAR' DAN SAKINSA.
BİR DEVRAN Kİ, HER ŞEYİYLE RİYAKAR
HER KES ANLAR, BİR AZ DERİN BAKINSA !...

İBRAHİM (AS)

Urfa yine sıcaktı,
Güneşin kavurduğu toz toprak dolarken kulağa göze,
Sıcak yelin ince iniltisi beyinde yer ediyordu.
Gerek yoktu söze.
O gün çok mutluydu Nemrut,
Urfa meydanına yılmış koca koca odunları
İbrahim' i ateşe atacak, canlı canlı yakacaktı.
Ancak o zaman tatmin olurdu.
Halkın gözleri önünde ateşi yaktı.
Yüksek bir tepeye çıkardığı,
Elleri ayakları bağlı İbrahim'i
Mancınıkla ateşe atacak, ondan kurtulacaktı.
Daha düne kadar herşey güzeldi,
Kendisi tanrı, ahali ise kullarıydı.
Ama İbrahim ona musallat olmuş,
“Sen tanrı değilsin bir tek Allah var biz ancak ona inanırız” diyordu.
Daha da ileri giderek;
Mabed'teki putları baltayla kırmış,
Baltayı da sağlam bıraktığı putun üzerine bırakmıştı.
Bunu gören Nemrut adeta çılgına dönmüş
“Kim yaptı bunu” diye sorunca da

İbrahim sağlam kalan Put'u göstererek:

“O yaptı “ deyince

Nemrut ' ta, “ o nasıl yapar” o hareket edemez ki diye bağırdı.

“Kendini bile koruyamayan bu taşlar nasıl tanrı olur”

Diye çıkıştı İbrahim.

İşte bu yüzden ondan kurtulmanın zamanı gelmişti.

Tam ateşe atılacakken yanına gelen Cebrail

“Bir isteğin var mı ey İbrahim” diye sormuş,

İbrahim' de, “ Bana Allah yeter” diyebilmişti.

Ve Cehennemleri andıran Ateşlere atılırken İbrahim,

Ateşe ilahi emir çoktan gelmişti bile:”İbrahim'e karşı serin ve selamet ol.”

O anda cennet bahçesine dönen ateş

İbrahim' i güllerle karşılamıştı.

Ateş suya, odunlarda balığa dönüşmüştü herkesin gözleri önünde.

Ve mağlup olurken Nemrut

Urfa bir mucizeye daha tanık oluyordu,

Bütün çıplaklığıyla

Bütün gerçekçiliğiyle...

İŞTE URFA'DAYIM

Urfa'dayım,
Hani uzak ve sıcak denen şehirde...
Etrafında dağlar sıralanmış ardı ardına,
Türkülere hayat veren ceylan kokulu.
Bir yanda Göbeklitepe, insanlığı anlatırcasına dünyaya
Bir yanda Balıklıgöl ihtişamıyla karşımda.
Tüylerim diken diken;
Kalbim bir başka atıyor şimdi,
Bu hızla kemndimi Harran' da buluyorum, tozlu ve sıcak haliyle.
Tarihin derinliklerinde soluksuz kaldığımı hissediyorum.
Az öteye gidiyorum
Bazda mağaraları serinlik ikram eder haliyle meydan okuyor güneşe.
Daha gidiyorum Şuayb şehri karşılıyor beni;
Hoş geldin ey insan! Diyerek...
Utancımdan bir şey diyemiyorum,
Boynum bükük mahzun ve hicap duyarak geçiyorum oradan.
İşte Soğmatar, unutulmuş bir tarihin canlı mirası,
Düşüncelere dalıyorum, kafam karışık.
Ne yalanlarla anlatılmış Urfa, ve ben nasıl da kanmışım buna.
Yüzü güneşten soluk bir yaşlı yanaşiyor yanıma
Buyur ediyor evine, ardından mırra ikram ediyor elleriyle

Bir yudum alıyorum acı, ama bir o kadar da tatlı geliyor insana.
Bir ara kendimi sabır makamında buluyorum,
Eyup Peygamberin çile çektiği mağarada, en derin duygularla
dua ederken insanlığa!
İşte Urfa' dayım, sevinçliyim,
Her yer tarih kokuyor
Her karış toprağı sanki bir şey anlatmak için sabırla beklemiş gelmemi.
Derken bir hoyrat sesi çınlıyor kulaklarımda,
Öyle tatlı öylesine huzur verici nağmeler okşuyor yüreğimi.
Soruyorum:
Sıra gecesi diyorlar
Katılıyorum
İkram edilen çiğköfteyi yerken, nasıl da çiğ kaldığımı düşünüyorum.
Müzik sesi doluyor yüreğime sevgiyle karışık.
Bir başka âleme sürüklüyor beni,
Gözlerimi kapıyorum, sevda yüklü nağmeler eşlik ediyor bana.
Öyle mutluyum ki
Çünkü Urfa' dayım...
Urfa'da yüreğimde !

URFA'M

Urfa'm
Memleketim...
Gönülleri yakan sevda ateşiyile büyüleyen
Ceylan kokulu dağları
Gerçek dostluk bağıyla bilinen şehrim.
Seni hep merak eder ülkemin insanı.
Bazen düşler, bazen canlandırır kafasında bir heyecanla.
Türkülerinle coşar,
Çiğköftenle yoğrulur dostluk sofralarında.
Kazancı Bedih'in gazellerinde
Tatlises'in yanık sesinde tanımaya çalışır seni.
Seni merak eder, yadırgar
Gelmek ister, erinir
Görmek ister İbrahim makamını.
Sonra yem atmak ister Nemrut'un ateşinden üreyen balıklara.
Seni sıcak dostluğunda tanır, sever
Misafire saygını sever
Bundan dır ki över , seni bilen , bilmeyen.
Urfa'm.
Sen ki peygamberlere ev sahipliği yaptın asırlar önce
Adem sende yaşadı, o atasıydı insanlığın.
Eyup'tan sabrı öğrendin,
İbrahim'den kötülüğe direnmeyi.

Musa'nın asasında mucizeye tanık oldun.
Sende ne sevdalar yaşandı,
Ne sevdalar alevlendi Balıklı göl'ünde, utangaç ve de mahzun.
Sen sevdasın.
Sevda sensin Urfa'm.
Anzilha sende aşık oldu İbrahim'e,
O Nemrut'un kızıydı, ona inanmıştı, onu sevmişti.
Ölümüne sevdalara tanık oldun
Sevdalar sende bir başka yaşanır, bunu bilir tetirbelerin.
Daracık sokakların hep gizler âşıkları lahit duvarlarıyla.
Hemde karşı koyarak töreye.
Sende destanlar yazıldı;
Kolunu salladın toplar oynadı türkülerinde.
Düşmanı hüsrana uğrattın çetelerinle.
Urfa'm,
Sen ki Fırat'la Harran'ın nikâhısın
Türkülerin pınarı,
Sıra gecelerinin diyarisin.
İnsanlığın yar'ısın ülkede.
Sen cansın yanık tenlerde
Aydınlıksın geçmişteki izlerde.
Sen umutsun hayata dair,
Sen Urfa'sın...

UYAN URFALIM ...!

İsteyenler sende cirit atıyor
Uyku halindesin, uyan Urfalım!
Giden gün sana elem katıyor
Sükut yolundasın, uyanUrfalım !

Tarihin, Kültürün ocağı sendin
Tektin, direndin, gavuru yendin.
Hep fırtınaydın, nedense dindin
Sübut ilindesin, uyanUrfalım !

Huyun mu değişti, tarih mi şaştı
Medeniyet ağacın arşa ulaştı.
Neme lazımcılık Harran'ı aştı
Düş alemindeyin, uyanUrfalım !

Fıstığı aldılar seyir eyledin
Çiğköfteni ele buyur eyledin
İsotun gidiyor, hayır eyledin
Elin dilindesin uyanUrfalım !

Vaad edilen hizmeti talep etmedin
Hak deyipte hiç peşinden gitmedin.
Ülkene bağlıydın bir gün satmadın
Bıçak belindesin, uyanUrfalım !

İbrahim sofrasıburda kurulur
Gelen bela o bağırında durulur.
İnsanlığın soyu senden sorulur
Neden yalındasın, uyan Urfalım.

Siyasi oyunlar dönerken ser' de
Tavayı geri tut, gör bir seferde.
Peygamber ocağı denen bu yerde
Hak'kın yolundasın uyanUrfalım !

Sen ki türkülerin ocağı, yurdu
Misafirler sende hürmeti gördü.
Gaflete daldığın epeyce sürdü
Dertler salındasın, uyan Urfalım !...

URFA' NIN KURTULUŐUNA DAİR...

1920 de silah yok, cephaneyok
Düşman iliykuşatmış, ense kalın, karnı tok.
Urfalılar toplandı, karanlık ve loş bir evde
Ya özgürlük dediler; ya da bize hayat yok.

Onikiler baş çekti; ölümüne and içti
Onların bu kararı , kalplere ışık saçtı.
Halk birden kenetlendi, Fransızaya "git" dedi
Gün 11 nisan idi, düşman dörtlüye kaçtı.

Öyle bir direniş ki; dünya durdu seyretti
Tarihlere şan saldı. Çetelerin gayreti.
Kazma, kürek ne varsa, herkes bir şey kuşandı
"Yanık ten"ler Urfa'yı düşmanına dar etti.

Tarihe nişan oldu bu anlamlı direniş
SAJO geçiremedi, Şanlıurfalıya dış.
Türküler acı çaldı, dile geldi hoyratlar
Lakin kimselere edilmedi serzeniş...

İYİLİK

KOMŞUN AÇ İKEN, YATILIR MI TOK
MUTLULUĞU PAYLAŞ; GÜZELİ YOK.
İNSANA İNSAN OL; RAB'BİN BUYRUĞU
İYİLİK DEDIĞİN, AHİR' DE STOK..

...VAR AMA !

Sıra gecesi yaşar, efkarı yığın yığın
Tiyekleri çok ama, üzümü tutmaz bağın
Çiğköfte, isot var da, tadı gelmez mutfağın
GAP'ın başkenti lakin, enerji darmadağın
Etraf dumanlıysa da, ceylanları yok dağın
Sokakta oynasa da, neşesi yok balağın
Hava alanı da var, uçak kalkmaz sis yoğun
Herkes kendine yaşar, Hak' ka hayrı yok sağın
Oysa URFA dünyada atası, insanlığın!

BALIKLIGÖL'DE...

Balıklığöl,
Kutsal, gizemli yer.
Tanrı'nın hikmeti gizli her damlasında
Balıklar fır dönerken kendi ekseninde
Sanki kaybettikleri İbrahim' i arar;
Ateşin suya dönüştüğünü anlatmak istercesine
Balıklığöl,
Huzurun, selametın mekanı.
Derin derin nefes alırken insan
Stresin adeta eridiğini, bittiğini hisseder.
Bir Fatıha okursun içinden
İbrahim'in kokusunu soluyarak.
Gözlerini kapatınca
Manevi düşüncelere dalar ruhun,
Sonra sonsuzlukta hissedersin kendini.
Dünyadan, her şeyden ırak
İşte öyle bir yer Balıklığöl.
Allah'ın ,Ateşe serin ve selamet ol dediğı yer.
Burada olunca
Süküt eder rahata erer insan.

URFA'DA RAMAZAN...

Bu gün dördüncü gün
Urfa hala sıcak
Hayat durgun ,insanlara molada, soluksuz.
Güneş yine yakıyor
Cehennemi hatırlatırcasına.
Her yer ateş sanki;
Sıcak sıcak esen yele okşarken bedeni
Geçmek bilmeyen saatler inadına ağırlaşıyor.
Ve ben direniyorum sığağa
İftarda buz gibi suyun
Gün boyu çektiklerimi unutturacağını bilerek.
Pe s etmeden hayata
İbrahim gibi kararlı, Eyyub gibi sabırlı olmaya çalışarak Urfa da

URFA' YA GEL...

Seyyah olup bu alemi gezmeye
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.
Boram boram tarihinde tozmaya
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Tatile girince senin okulun
Arkadaş, dost hep yollara dökülün.
Hep beraber gezin, yaşayın, gülün
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Elinde makinen bol bol foto çek
Güzel olur, senle çiğköfte yesek.
Tarih kokan o Harran'da yürüsek
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Ülkemiz cenettir, bunu böyle bil
Güzellikler dolu, harika her il.
Hiçbir şey duyduğun gibi değil
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Kutsal balıkları yakından tanı
Sana ayna olsun, burda her anı.
Bir de burdan seyret güzel vatanı
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Sıra gecesi'ne katıl, türkü mırıldan
Keyfine bak, bir yudum al Mirra'dan.
İlim öğren, gel Sabit bin Kurra'dan
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Halfeti'de Fırat'ta tekne turu
Ye kebabı, Balıklıgölde yürü.
Burada bol, insanlık ve hoşgörü
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Atatürk Barajı, görmeye değer
Göbeklitepe'ye muhteşem eser.
Stresini atmak istersen eğer
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Dağlarında gezen ceylan izleri
Ruha gıda sunan, coşkun sazları.
Kollarını açmış bekler sizleri
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Haydi Seyyah! Al çantanı çık yola
Yeni yerler keşfet, vermeden mola.
Genç arkadaş yolun hep açık ola
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel...

GENÇLİK VE SPOR

Spor, kardeşlik, barış
Spor, güzel bir yarış.
Bu anlayış kavrasın
Tüm yurdu karış-karış

Spor, evrensel bir dil
Yaşama biçimi; stil.
Bedene terbiyedir
Böyle öğren, böyle bil.

Spor, gelecek demek
Gayret, çaba ve emek.
Dostluğu pekiştirir
Sporu yapıp, sevmek.

Spor yap, hayatı sev
Gözlerin alev alev.
Sağlıklı ol; zinde kal
Ülke senle olsun dev.

Spor, gençlik ve yaşam
Bir üçlü ki, muhteşem.
Ahlaklı, zeki, çevik
Ol ki; sevin sin atam...

ÇEVİR GÖNLÜNÜ, ŞU SERİN YELE
DİKEN KANATSADA GÜCENME GÜLE.
HAYAT BİR ANLIK; GÜLÜMSE, BOŞ VER
YAŞAT COŞKUYU, DÖNDÜRÜP SELE !...

BİZ TOPRAĞIZ, TOPRAK BİZ,
ÖMÜR AĞAÇ, YAPRAK BİZ.
DOĞRU OLAN TEK BİR YOL
ONA GÖRE APRAK BİZ...

Sıra gecesi'ne katıl, türkü mırıldan
Keyfine bak, bir yudum al Mırra'dan.
İlim öğren, gel Sabit bin Kurra'dan
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Halfeti'de Fırat'ta tekne turu
Ye kebabı, Balıklıgölde yürü.
Burada bol, insanlık ve hoşgörü
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Atatürk Barajı, görmeye değer
Göbeklitepe ise muhteşem eser.
Stresini atmak istersen eğer
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Dağlarında gezen ceylan izleri
Ruha gıda sunan, coşkun sazları.
Kollarını açmış bekler sizleri
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel.

Haydi Seyyah! Al çantanı çık yola
Yeni yerler keşfet, vermeden mola.
Genç arkadaş yolun hep açık ola
Düş yollara Urfa'yı görmeye gel...
Yüreğini güneşe sermeye gel...

DOSTUM UNUTMA BİL Kİ; SONSUZA DEK SÜRMEZ AH
KİBİRE BÜRÜNENLER BİR GÜN DİYECEK EYVAH.
MEVKİ MAKAM GEÇER DE, LAKİN İNSANLIK KALIR
DÜNYA KİME KALMIŞ Kİ; YARININ SAHİBİ ALLAH !..

HABER SADI FATO'YLA; BU NİYE GELMİ ? DİYE
SİYE DOĞRU GELECAĞ HAL MI BIRAĞTI BENDE ?
Bİ DE HEP SORİMIŞSAN, BU NİYE GÜLMİ DİYE
GÜLMİYİ UNUTTURDI, BİR ATAŞ YAKTI BENDE...

Siz Dünyanın ilk ve en büyük mabedinin yer aldığı Göbeklitepe'den yola çıkarak Hz.Eyub'un çile çektiği mağarayı , Yolların buluştuğu Harran'da dünyanın ilk İslami Medresesi'ni, ardından Şuayb şehrini, Hz Musa' nın çobanlık yaptığı Soğmatar'ı gezip, Hz.İbrahim' in doğduğu mağarada şifalı sudan bir yudum alarak dua edip, Balıklıgölde Serinlik ve selameti hala yaşamadınız mı?

Ben Urfa'yım

Abdullah CANBEYLİ